14 Mai og de skulle ikke i noget Fald være deelagtige i den Ret, som er tilstaaet de Indfødte i bemeldte Districter, at drive Jagt og Fiskeri paa den anden Magts Territorium. For at forebygge enhver Misbrug, skulle vedkommende Øvrigheder bære Omsorg for, at forsyne de i deres Jurisdictions-District sig opholdende Personer, som skulle nyde godt af denne Rettighed, med en skriftlig Tilladelse, som de i fornødent Fald kunne benytte, for at erholde Beskyttelse i Udøvelsen af den Ret, som ved nærværende Artikel er dem tilstaaet. Øvrighederne paa begge Sider skulle meddele hinanden en Liste paa de Familier, som for Tiden ere bosatte i disse Districter, og en Liste paa de dertil hørende Personer, som maatte have erholdt deslige Tilladelser. Da Bestemmelserne i nærværende Artikel alene ere foranledigede ved begge de Høie contraherende Magters Omhu for dem af deres respective Undersaatters Vel, der ere indfødte Indbyggere af de omhandlede Districter, forbeholde de sig inden 6 Aars Forløb, at tage under Overveielse, om og i hvilken Grad disse Bestemmelser have svaret til Høistsammes velgjørende Hensigter, og da at komme overeens om, enten fremdeles at vedligeholde den paa en vis Tid bemeldte Indbyggere tilstaaede Rettighed, eller aldeles at ophæve den. Hvis der efter sex Aars Forløb ikke maatte være taget nogen Beslutning i saa Henseende, skulle Indbyggerne i de omhandlede Districter ikke mere have Rettighed til at drive Fiskeri og Jagt paa fremmed Territorium. Art. 8. For i Fremtiden at forebygge de Stridigheder, som de fælleds Græsgange have givet Anledning til imellem Grændsedistricternes Beboere, skal det udtrykkelig være de Norske og Russiske Lapper forbudet, som ved denne Deling maatte være komne til at høre under denne eller hiin af de Høie contraherende Magter, at vedblive med at lade deres Hjorde af Rensdyr og andre Dyr græsse paa et Territorium, som har ophørt at tilhøre dem i Fælledsskab. Enhver Overtrædelse af dette Forbud skal bringes til den Øvrighedsperson's Kundskab, under hvilken den Skyldige hører. Denne skal, efterat Sagen er bleven bevist, dømmes til en

14 M efter Forseelsens Størrelse forholdsmæssig Mulct, der skal erlægges til Fordeel for den Commune, hvis Territorium er blevet krænket. Dette er imidlertid saaledes at forstaae, at de Rensdyr og andre Huusdyr, som hændelsesviis kunne have forvildet sig og komme over paa fremmed Territorium, skulle uden nogen Vanskelighed tilbageleveres til deres Eiere. *) Art. 9. Seiladsen, Træflaadningen og Fiskeriet i Jacobs Elv og i hele den Deel af Pasvig-Elv, som danner Grændsen imellem begge Stater, ere lige frie for begge Magters Undersaatter. Det skal være enhver Baad tilladt at lægge i Land paa hvilkensomhelst af Bredderne, saa ofte som det for Seiladsens Sikkerhed, Baadenes Halen, eller Flaadningen af det Træ, som gaaer ned af Elven, ansees nødvendigt, uden at der ved saadanne Leiligheder skal erlægges nogen Afgift, eller at Eierne skulle tilføies nogensomhelst Overlast. Seiladsen i Pasvig eller Pasrek Elv paa det Sted, hvor den gaaer forbi St. Boris og Glebs Kirke, og hvor begge Bredder paa en Strækning af to Verster skulle tilhøre Rusland, skal ikke destomindre være fri for Norske Undersaatter, som skulle kunne paa denne Deel af Elven nedflaade deres i det Indre af Landet huggede Brænde, uden at deri skal gjøres dem nogen Hindring. Ligeledes skal Seiladsen paa denne Elv fra det Punct, hvor den gaaer ind i Norsk Territorium, indtil dens Udløb i Fishavet være fri for Russiske Undersaatter. Art. 10. Saasnart nærværende Convention er ratificeret, skulle vedkommende Øvrighedspersoner derom underrette de Norske og Russiske Lapper, som beboe de Districter, hvis Deling nu er fastsat, og udtrykkelig paalægge dem at holde sig samme efterrettelig, forsaavidt den angaaer dem. I alle Tilfælde, hvor Stridigheder opstaae imellem Grændse-Beboerne, enten paa Grund af Overtrædelse af det i ottende Artikel givne Forbud eller af andre Aarsager, forpligte de Høie contraherende Magter sig til, at den fornærmede Part skal uden Ophold nyde fuldkommen Retfærdighed. Art. 11 Det topographiske Kort, som de respective

*) Jfr. Lov 24 Juli 1827.